

Framst. 36/1969.

LAGUTSKOTTETS betänkande nr 7/1969-70 med anledning av Ålands landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om explosionsfarliga ämnen.

Med anledning av ovannämnda framställning, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet värdsamt anföra följande:

Enligt 11 § 2 mom. självstyrelselagen tillkommer landskapet lagstiftningsrätt beträffande eldfarliga oljor, vilket torde motsvara brännbara vätskor och flytgaser, samt explosiva ämnen, dock med undantag av sådana stadganden, som avser rikets säkerhet eller, såsom förbehållet uttryckes i 13 §, "i den mån statens säkerhet icke härav beröres".

Beträffande lagstiftningsbehörigheten har utskottet ägnat tvenne stadganden särskilt intresse. Sålunda stadgas i lagförslagets 2 § 2 mom., att kompetensbrev för övervakare av sprängningsarbete utfärdas av landskapsstyrelsen. Enligt förordningen den 30 juni 1966 angående kompetensbrev för övervakare av sprängningsarbete (FFS 386/66) utfärdas sådant kompetensbrev i riket av social- och hälsovårdsministeriet. Nämda riksförordning har utfärdats med stöd av lagen den 28 juni 1958 om skydd i arbete (FFS 299/58) och lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (FFS 263/53). Enligt 11 § 2 mom. självstyrelselagen hör lagstiftning om arbetarskydd till rikslagstiftningens område, varför bestämmelserna om ovannämnda kompetensbrev utfärdats med stöd av stadganden i tvenne lagrum, av vilka det ena hör till rikslagstiftningen och det andra hör till landskapslagstiftningens område. Säkerhetsföreskrifterna för sprängningsarbete har tillkommit dels för att skydda arbetsplatsens arbetare mot arbetsolycksfall, dels för att undvika skador på människor, byggnader och annan egendom i omgivningen. Till den sistnämnda delen kan bestämmelserna hänföras till föreskrifter för allmän ordning, som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet.

Enligt utskottets uppfattning måste lagstiftningen om explosiva ämnen i detta fall anses vara den, som i huvudsak utgör grund för utfärdande av specialbestämmelserna om sprängningsarbete, varför utskottet stannat för att landskapsstyrelsen bör kunna bestämmas vara behörig myndighet att utfärda kompetensbrev för övervakare av sprängningsarbete.

Enligt 3 § 1 mom. skall efterlevnaden av stadgandena i de antagna författningarna övervakas av landskapsstyrelsen och polismyndigheterna i landskapet. Stadgandet synes icke hindra att på riksmyndigheterna ankommande övervakning med hänsyn till statens säkerhet verkställs genom vederbörande riksmyndigheter. Enligt 2 mom. i samma paragraf skall beträffande yrkesinspektionsmyndigheternas övervakning gälla vad därom är sär-

-2-

skilt stadgat, varigenom iakttagandet av bestämmelserna i lagen om skydd i arbete tryggas. Utskottet har ansett, att dessa stadganden kunna antagas.

Ytterligare bör observeras, att stadgandet i 16 § 2 mom. har samband med vad som ovan anfördes om kompetensbrev för övervakare av sprängningsarbete. På redan anförda grunder anser utskottet att stadgandet kan godkännas.

Utskottet har tidigare givit uttryck åt uppfattningen, att landskapslagar i allmänhet icke borde ges den innebörden, att rikets författningar på ett visst område blir gällande inom landskapet. Denna uppfattning har också landskapsstyrelsen omfattat. I vissa undantagsfall har det dock, på olika grunder, ansetts lämpligast att förfara på detta sätt. Utskottet anser att den aktuella lagstiftningen, som övervägande är av tekniskt innehåll, i detta fall berättigar till tillämpande av detta förfaringsätt.

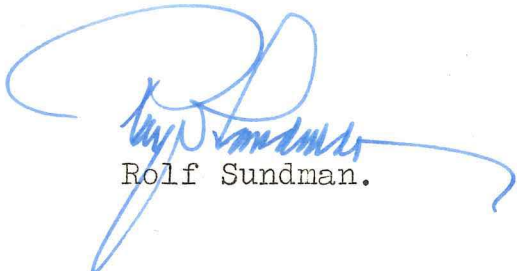
I övrigt har utskottet till alla delar omfattat landskapsstyrelsens förslag.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå, att Landstinget måtte antaga lagförslaget oförändrat.

Mariehamn, den 14 november 1969.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Nils Dahlman, viceordföranden Persson samt ledamöterna Sundblom och Östling ävensom suppleanten Curt Carlsson.